

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 832/2021
19.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Петровић, адвокат из ..., против туженог „Оптика“ АД Београд, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Александар Илић, адвокат из ..., ради накнаде штете, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Лозници и Трећег основног суда у Београду, у седници одржаној 19.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету месно је надлежан Основни суд у Лозници.

Образложење

Тужилац је Основном суду у Лозници против туженог „Оптика“ АД Београд поднео 26.01.2018. године тужбу ради накнаде штете због изостале зараде услед незаконитог престанка радног односа у периоду од 1.11.2014. године закључно са 31.12.2017. године. Основни суд у Лозници се по приговору тужене решењем П1 13/18 од 11.01.2019. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и након правноснажности списе уступио Трећем основном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду, применом члана 39. Закона о парничном поступку, имајући у виду да је седиште туженог у Београду (ул. Цара Уроша бр. 8-10) и да је радна јединица у Крупњу престала са радом, услед чега нису испуњени услови за примену члана 60. ЗПП.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и предмет је уз акт П1 252/19 од 07.12.2021. године доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба месне надлежности наводећи да околност да је престала са радом радна јединица у Крупњу у којој је тужилац рад обављао, није од значаја за примену одредбе члана 60. Закона о парничном поступку.

Решавајући настали сукоб месне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08...88/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Лозници.

Према члану 60. Закона о парничном поступку ако је у спору из радног односа тужилац запослени, за суђење је поред суда који је опште месно надлежан за туженог, надлежан и суд на чијем се подручју рад обавља или се обављао.

Одредбом члана 19. Закона о парничном поступку предвиђено је да ће суд по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од 8 дана од дана пријема одговора на тужбу (став 1.). Ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од 8 дана од дана пријема тужбе (став 2.). Суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи ненадлежним у року од 8 дана од дана пријема одговора на тужбу (став 3.). Ако се тужба не доставља на одговор, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од 8 дана од дана изјављивања приговора (став 4. наведеног члана).

У спору из радног односа није прописана искључива месна надлежност суда, већ изборна. Право избора надлежног суда припада тужиоцу који је то право искористио. Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о поступку за који је предвиђена искључива месна надлежност неког суда, а да је месна надлежност Основног суда у Лозници заснована подношењем тужбе том суду на чијем подручју се рад обављао, то се тај суд није могао огласити месно ненадлежним.

Из наведених разлога, применом члана 22. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић